

(Gunnar Fog-Petersen), medens de Konservatives Ordfører (Tvede) udtalte, at Forslaget var opbygget paa Principper, som Partiet mente strider imod, hvad der er rigtig, da det svækker Forsikringsprincippet til Fordel for Understøttelses-systemet.

I Udvalget opnaaedes ikke Enighed. Et Flertal bestaaende af Venstre og de Konservative motiverede, hvorfor de hverken kunde stemme for Lovforslagets § 1 — fordi det ikke er oplyst, at nogen Arbejdsløshedskasse er i økonomiske Vanskeligheder — eller for § 2 — fordi den „rokker ved det forsikringsmæssige Grundlag, hvorpaa Arbejdsloven af 4. Marts 1924 er opbygget“. Men i øvrigt delte dette Flertal sig i to Mindretal, der hvert for sig stillede Forslag om en ny Affattelse af Lovforslaget. Venstres Forslag bestod af 6 Paragraffer af følgende Indhold: § 1 var enslydende med § 1 i den endeligt vedtagne Lov, se foran, med Undtagelse af, at det bestemtes, at en Arbejdsløshedskasses Understøttelses-dage for vedtægtsmæssig Hjælp — uden Tillægshjælp — kun kunde forlænges med indtil en Femtedel, hvorhos der intet var fastsat om, at Forlængelsen ikke medfører Ret til fortsat Hjælp eller Tillægshjælp. — Forslagets § 2 var enslydende med den vedtagne Lovs § 2. — Dernæst indeholdt det en § 3 saalydende: „Til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser, der efter at have opbrugt den dem efter § 1 tilkommende Hjælp fremdeles er arbejdsløse, og for hvilke ordinær vedtægtsmæssig eller ordinær fortsat Hjælp ikke paa ny er indtraadt, ydes der ekstraordinær fortsat Hjælp uden Tillægshjælp i samme Dageantal, som paagældende Kasse har ydet Hjælp i Henhold til nærværende Lov, og i øvrigt efter de for fortsat Hjælp gældende Regler, derunder ogsaa med Hensyn til Udgifternes Fordeling.“ og en saalydende § 5: „i Tidsrummet indtil 1. April 1927 kan det højeste Beløb, der i Henhold til Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 § 31, Stykke 5, kan ydes i fortsat Hjælp, ikke i daglig Størrelse overstige for Familieforsørgere to Trediedele af den for vedkommende af den statsanerkendte Arbejdsløshedskasse ydede vedtægtsmæssige Hjælp og for Ikke-Forsørgere Halvdelen. Hjælpen kan kun ydes paa Hverdage.“, hvorhos endelig § 4 indeholdt nogle Ord om den fortsatte Hjælp, som ikke findes i Loven.

Det socialdemokratiske Mindretal udtalte, at efter „at Forhandlingerne angaaende Lovforslaget nu har varet saa længe, at dettes Værdi er i væsentlig Grad forringet“, kunde det slutte sig til det af Venstre stillede Ændringsforslag, men Mindretallet kunde „dog ikke gaa med til at fratage Socialministeren Retten til at fastsætte Størrelsen af den fortsatte Hjælp, da det ikke paa Forhaand kan vides, hvor-